
Beköszöntő

Négy év intenzív munka zárult le 2026 elején az Egészségbiztonság Nemzeti Laboratórium Adatvezérelt Egészség Divíziójában. Az eredmények értékelésekor azonban nem csupán az a kérdés, hogy milyen adatvezérelt és mesterséges intelligenciára épülő megoldások születtek, hanem az is, hogy ezek miként válhatnak a magyar egészségügy mindennapi működését közvetlenül támogató gyakorlattá. A februárban megrendezett Adatvezérelt egészségügy és kiberbiztonság konferencia ennek a közös munkának adott átfogó képet, amelyet a Semmelweis Egyetem

Egészségügyi Közszolgálati Kar Egészségügyi Menedzserképző Központ, a Rényi Alfréd Matematikai Kutatóintézet és a Neumann Nonprofit Kft. együttműködésben valósított meg.

A divízió létrejöttét az a felismerés indokolta, hogy az egészségügyben ma már nem pusztán több adat áll rendelkezésre, hanem egy új működési logika körvonalazódik. Az ellátás során keletkező digitális nyomok megfelelő módszertani, technológiai és szabályozási háttérrel közvetlen értéket teremthetnek a betegellátás, az egészségpolitika és az intézményirányítás számára. A cél ezért nem kizárólag új alkalmazások létrehozása volt, hanem egy olyan digitális egészségügyi ökoszisztéma megalapozása, amelyben az adatból működő, fenntartható rendszerképesség jön létre.

Az elmúlt évek egyik legfontosabb tanulsága az volt, hogy világosan el kell különíteni két egymást követő, de alapvetően eltérő szakaszt. Az első a megoldások létrehozása, amikor algoritmusok és alkalmazások születnek. A második szakasz az implementáció, amikor ezek ténylegesen beépülnek a betegellátás különböző szintjeire, és alkalmazkodnak egy olyan szakmai környezethez, amelyet több évtizedes működési rutinok határoznak meg. Tapasztalataink szerint az igazi kihívás nem az első, hanem a második szakaszban jelentkezik.

A divízió munkája ezért tudatosan túlmutatott az alkalmazások létrehozásán. Célunk az volt, hogy feltérképezzük és megszerezzük azt az utat is, amelyet egy ilyen megoldásnak be kell járnia ahhoz, hogy a közellátás részévé váljon. Megmutattuk, milyen szakmai, szervezeti és rendszerszintű akadályokat kell leküzdeni, és milyen feltételek teljesülése szükséges ahhoz, hogy egy innováció ne maradjon pilot szinten, hanem országos szinten is működőképes megoldássá váljon.

Ennek részeként kiemelt figyelmet fordítottunk a jogi, etikai, szabályozási, technológiaértékelési, minősítési, kiberbiztonsági és finanszírozási kérdésekre. Ezek nem kiegészítő szempontok, hanem az implementáció alapfeltételei. Tapasztalataink szerint ezen tényezők hiánya az oka annak, hogy a fejlesztések jelentős része nem jut el a mindennapi alkalmazásig.

A konkrét szakmai eredmények között kiemelhetők a klinikai döntéstámogatást szolgáló megoldások, különösen a patológiai és radiológiai diagnosztikát támogató rendszerek. Ezek azt bizonyítják, hogy hazai adatokra és szakmai tudásra építve is létrehozhatók olyan megoldások, amelyek alkalmasak a betegellátás támogatására. Emellett jelentős előrelépés történt a strukturálatlan egészségügyi adatok feldolgozásában is, amely közvetlen hatással van a döntéshozatal minőségére, a megbíztonságra és az erőforrások hatékonyabb felhasználására.

A projekt maradandó eredménye, hogy megerősítette az adatvezérelt egészségügy köré szerveződő szakmai közösséget, és hozzájárult ahhoz, hogy ez a terület egyre szélesebb körben váljon értelmezhetővé és alkalmazhatóvá.

Az elmúlt négy év legfontosabb üzenete az, hogy az adatvezérelt egészségügy nem pusztán technológiai kérdés. A valódi előrelépést az jelenti, ha a létrejövő megoldások képesek tartósan beépülni az ellátórendszer működésébe. A következő időszak feladata ennek a munkának a folytatása, annak érdekében, hogy az eddig kialakított tudás, módszertan és együttműködési modell rendszerképességként jelenjen meg a betegellátás különböző szintjein.

*Dr. Joó Tamás
adatvezérelt egészségügyi szakértő,
a Magyar Egészségügyi Menedzsment Társaság
elnökhelyettese*